

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Szentés Ügyvédi Iroda tagjaként eljáró dr. Szentés Béla Gyula ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a dr. Kiss Tibor Zoltán ügyvéd által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2006. november 30. napján kelt 6.P.631.866/2004/25. számú ítélete ellen a felperes részéről 26. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg - 15 nap alatt - az alperesnek 60.000 (Hatvanezer) forint fellebbezési eljárási költséget.

A le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az 1980-ban született felperest 1992-ben étvágytalansága, fáradékonysága miatt az ... Kórházban vizsgálták. A alkalmazott kezelés hatására sem javuló májfunkciós eltérései miatt 1993 nyarán májbiopszia vizsgálatot végeztek, amelynek újraértékelését kérték az alperesi kórháztól, ahová a felperest további vizsgálatok végett utalták be. Az ... kórház által megküldött szövetminta értékelése és a felperes egy hónapos kivizsgálása eredményeként az alperesi kórház kizárta a krónikus májgyulladás okaként feltételezett vírusfertőzést, a felperes ismeretlen eredetű autoimmun betegségét diagnosztizálta, és a májátültetésre várólistára helyezett felperes szteroid és immurán kezelését megkezdte. A terápiát a felperes édesanyja kérésére a lakóhelyéhez közeli ... Kórházban folytatták. Az itt 1998-ban és 2001-ben elvégzett májbiopszia vizsgálatok eredménye a máj változatlan állapotát mutatta. A felperes 2002-ben bekövetkezett állapotrosszabbodását és negatív személyiségi változását eredményező Wilson-kórt (rézanyagcsere-zavart) - a felperes édesanyjának kezdeményezésére elvégzett pszichiátriai vizsgálatot követően - 2003 márciusában, a ... Belklinikája diagnosztizálta.

A felperes a keresetében 5.000.000 forint nem vagyoni kártérítés, havi 50.000 forint járadék és 2.000.000 forint vagyoni kártérítés fizetésére kérte kötelezni az alperest az 1997. évi CXLV. törvény (Eütv) 7. § (1) és (2) bekezdése, 126. § (1) és (3) bekezdése, valamint a Ptk. 339. § és 359. § (1) bekezdése alapján, amiért „félrekezeltek” az alperes által elrendelt gyógymóddal. Arra hivatkozott, hogy a helyes diagnózis felállítása esetén nem lett volna szükség a szteroid és immurán terápia alkalmazására, amelyek súlyos mellékhatásai miatt maradandó egészségkárosodást szenvedett.

Az elsőfokú bíróság ítéletével elutasította a keresetet és a felperest 250.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte. Az ítéletének indokolásában rámutatott arra, hogy a diagnózis felállítása során elkövetett tévedés, hiba csak abban az esetben alapoz meg kártérítési felelősséget, ha a diagnózis felállításkor az orvos nem úgy járt el, ahogy az az Eütv. 77. §-ának (3) bekezdésében előírt gondossági mérce szerint elvárható. Ennek vizsgálata körében megállapította, hogy a felperes 1993. évi kivizsgálása során a felperes szérumréz értéke a megengedett értékhez képest kóros eltérést nem mutatott, és a felperesnek a Wilson-kórra utaló tünetei nem voltak. Az ... kórházban 1998-ban és 2001-ben elvégzett májbiopszia vizsgálatok eredménye sem utalt Wilson-kórra, a felperes feltételezett toxikus vagy autoimmun eredetű májgyulladásra az alkalmazott kezelés hatására biokémiai leletekkel igazoltan csökkent. A peradatok együttes értékelése eredményeként az elsőfokú bíróság a kiegészített igazságügyi szakértői vélemény megállapításaira is figyelemmel úgy foglalt állást, hogy nem állapítható meg az alperes terhére a felperes kivizsgálásával kapcsolatosan elkövetett mulasztás.

A felperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének a megalapozatlanságát sérelmezte, a hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb eljárás lefolytatására és újabb határozat hozatalára kötelezését kérte. A Wilson-kór betegségét felismerő dr. ... professzor orvosi szakirodalommal alátámasztott tanúvallomására hivatkozással hangsúlyozta, hogy az alperes 1993. évi kivizsgáláskor észlelt szérumrézérték eltérést nem megfelelően értékelte, a helyes diagnózis megállapítása esetén elkerülhető lehetett volna a maradandó egészségkárosodását, a pigmentált bőrelváltozásait, csonttöréseit, szédüléssel, esésekkel járó rosszulléteit, személyiségváltozását kiváltó terápia alkalmazása. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az igazságügyi szakértői vélemény és dr. ... szakvéleménye közötti ellentmondást nem oldotta fel, és nem adott helyt az újabb szakértői bizonyításra vonatkozó indítványának.

Az alperes az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított, a rendelkezésre álló peradatokkal alátámasztott tényállást az ítékezésének alapjául elfogadta, egyetértett az elsőfokú bíróság által helyesen alkalmazott jogszabályi rendelkezésnek megfelelően levont okszerű következtetésekkel is.

A felperes fellebbezési érvelését érintően a Fővárosi Ítéltábla a következőket emeli ki.

Az Eütv. 77. § (3) bekezdése szerint minden beteget - az ellátás igénybevételének jogcímére tekintet nélkül - az ellátásban résztvevőktől elvárható gondossággal, valamint a szakmai és etikai szabályok, illetve irányelvek betartásával kell ellátni.

A rendelkezésre álló peradatok szerint az 1993. évi májbiopszia vizsgálatot nem az alperes kórház végezte, feladata a megkereső kórház által megküldött szövetminta újraértékelése volt a további vizsgálatokra beutalt felperes 1993 augusztusában végzett kivizsgálásáról készült leletek alapján. Az alperes a keresetlevélhez csatolt laboratóriumi lelettel igazoltan a szérumréz tartalmát is meghatározta. A megengedettől csekély mértékben eltérő, 0,9 umol/l mértékű, más típusú májbetegségekre is jellemző szérumrézéérték a Wilson-kór lehetséges fennállásának gyanúját erre utaló tünetek hiányában nem erősítette meg, az 1993. évi májbiopszia szövettani leletében leírt úgynevezett Mallory testeket pedig a vizsgálat időpontjában irányadó szakismeretek szerint toxikus májbántalomra utaló jelnek tekintették. Az úgynevezett Mallory-testek dr. ... tanúvallomásával, és az iratokhoz csatolt megállapításai alapján kiegészített szakértői véleménnyel alátámasztottan, csak az újabb szakirodalom szerint értékelhetők a Wilson-kórra utaló jelként. Magyarországon 2002 előtt Wilson-kórra vonatkozó genetikai vizsgálatokat még nem végeztek. A felperesnek 2002-t megelőzően nem voltak a Wilson-kór betegsége jellemző tünetei, a laboratóriumi értékei pedig az igazságügyi szakértői vélemény szerint az alkalmazott kezelés hatására javultak.

A rendelkezésre álló peradatok nem hagytak kétséget az iránt, hogy az 1993. évi vizsgálati leletek alapján az alperes a korabeli szakismeretek szerint a felperes genetikai eredetű Wilson-kór megbetegedését nem mutathatta ki, ezért a felelőssége a felperes egészségi állapotában 10 évvel később bekövetkezett változások miatt nem állapítható meg.

A rendelkezésre álló peradatok helyes értékelése eredményeként meghozott elsőfokú ítélet megváltoztatására, vagy hatályon kívül helyezésére ezért a Fővárosi Ítéltábla nem látott alapot; a fellebbezéssel támadott elsőfokú határozatot a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján - a helyes indokaira utalással - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla az eredménytelenül fellebbező felperest a Pp. 239. §-a szerint irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése, Pp. 79. § (1) bekezdése alapján kötelezte a fellebbezési eljárási költség megfizetésére. Az alperesi jogi képviselő munkadíját a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése szerint állapította meg, a 4/A. §-a alapján áfa-val növelt összegben.

A le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a személyes költségmentességben részesült felperes helyett az állam viseli.

Budapest, 2007. május 11.

Dr. Sággy Mária s.k.
a tanács elnöke

Lévainé dr. Szakács Mária s.k.
előadó bíró

Dr. Fülöp Györgyi s.k.
bíró